

ԵՐԿՈՒՆԱԲԹԻ, 24 ՓԵՏՐՈՒԱՐ, 2014

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 121

ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ՊԱՀԱՊԱՆԸ

Աչքերս դէպի լեռները կը բարձրացնեն,
ուրկէ օգնութիւն պիտի գայ ինձի:
Օգնութիւնս Տիրոջմէն է որ պիտի գայ,
որ արարիչն է երկինքին ու երկրին:
Անիկա թոյլ պիտի չտայ որ փորձանքի մէջ իյնաս,
որովհետեւ քու անքուն Պահապանդ է ան:
Արդարեւ ան չի՛ ննջեր եւ չի՛ քնանար,
իր ժողովուրդին Պահապանն է ան:
Տերը քու պահապանդ է,
քու հովանի պաշտպանդ է, կողքիդ կանգնած:
Ո՛չ ցերեկ ատեն արեգակը քեզի վնաս պիտի տայ,
ո՛չ ալ լուսինը՝ գիշեր ատեն:
Տերը ինք քեզ պիտի պահէ ամէն չարիքէ,
եւ քեզ պիտի պահպանէ:
Տունէդ դուրս ըլլաս թէ ներս՝
Տերը ինք քեզ պիտի պաշտպանէ,
այժմէն մինչեւ յաւիտեան: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցերոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ էն հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ էն արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՅԱԿՈՒ ԿԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԻ ԵՍԱԻՆ ՀԱՆԴԻՊԵԼՈՒ (32:1-23)

Ամեն անգամ երբ Յակոբ նոր հանգրուանի մը դիմաց կ'ըլլայ Աստուած փեսիլքի ճամբով կու գայ յիշեցնելու թէ Ինք Յակոբի հետ է, ուրեմն մի՛ վախնար:

32-րդ գլուխը մեզի կը ներկայացնէ Յակոբի պատրաստութիւնը դիմաւորելու իր եղբայրը՝ Եսաւը: Հազիւ Լաբանին քովէն կը հեռանայ երթալու իր ծննդավայրը, այն փեղը ուր Աստուած պատուիրեց ըսելով. «Քու հայրերուդ երկիրը եւ քու ազգականներուդ դարձիր, եւ քեզի հետ եմ»: Ահա զացած ժամանակ Աստուծոյ հրեշտակները կը հանդիպին Յակոբի եւ այդ փեղին անունը կը դնէ «Մանայիմ՝ որ կը նշանակէ երկու բանակներ»: Այս փեսիլքին իմաստը, ցոյց տալու Յակոբին եւ ըստահեցնելու թէ Տէրը Յակոբի հետ է, ուրեմն մի՛ վախնար, որովհետեւ Յակոբ որոշ վախի մը արտայայտութիւնը կ'ունենայ երբ պարզամտութիւնները կու գան լուր տալու Յակոբին թէ. «Եսաւ կը պատրաստուի զինք դիմաւորելու չորս հարիւր մարդով: Յակոբ խիստ վախցաւ ու խռովեցաւ» (32:6-7): Ահա այս վիճակին դիմաց Տէրը ցոյց կու տայ նախ թէ Յակոբ կը վայելէ Աստուծոյ պահպանութիւնը: Միւս կողմէ, հետաքրքրական է փեսիլքի բովանդակութիւնը Աստուծոյ հրեշտակներն են, որոնց համար Յակոբ այդ փեղին անունը Մանայիմ կը դնէ, որ կը նշանակէ երկու բանակ: Այս փեսիլքի կու գայ նշան մը տալու Յակոբին, թէ երբ եղբօրդ դիմաւորելու ըլլաս քու բանակդ երկուքի բաժէ, եւ այդպէս ալ կ'ընէ Յակոբ. «Իրեն հետ եղած ժողովուրդը ու հօտերը երկուքի բաժնեց» (32:7): Իրապէս մեծ է վախը Յակոբի մանաւանդ երբ կը յիշէ թէ ինչպէս անցեալին ինք անդրանկութիւնը գողցած էր, եւ Եսաւ որքան զայրացած էր, որ մինչեւ իսկ պիտի սպաննէր: Ահա այսպէս կ'արտայայտուի Յակոբ. «Իմ փրոջս Եսաւին այսպէս ըսէք. ”Քու ծառադ Յակոբ այսպէս կ'ըսէ”» (32:4):

Անմիջապէս յրեոյ Յակոբ կը սկսի աղօթքի, որ ունի յարուկ կառոյց մը, այնպէս ինչպէս բոլոր աղօթքներու պարագային ունին կառոյց: Այս պարագային մեզի կը ներկայացնէ Աստուծոյ փրում խոստումին յիշեցումը: Յակոբի անարժանութիւնը, եւ յիշեցում անցեալի վիճակը: Հակառակ այս անարժանութեան Աստուծոյ փրում բարիքները Յակոբին: Խնդրանք, աղաչանք:

Հետաքրքրական արտայայտութիւն մըն է, երբ Յակոբ կ'ըսէ. «Քանզի իմ գաւազանովս անցայ այս Յորդանանէն եւ հիմա երկու խումբի փեր եղայ» Առաջին հերթին ցոյց կու տայ, թէ ինչպիսի բարիքներով Աստուած իր կեանքը լեցուց: Սա ցոյց կու տայ իր երախտագիտութիւնը եւ շնորհակալութիւնը Աստուծոյ: Միւս կողմէ, եթէ երբեք ուզենք քիչ մը անդին անցնիլ, եւ այս երեւոյթին փակ փեսնել հոգեւոր եւ գալիքի պարկերացումը, ապա անոր մէջ կարելի է փեսնել Քրիստոսի ներկայութիւնը, կամ Քրիստոսի կարարած փրկագործական ծրագիրը: Քրիստոս Ինք եւս եկաւ գաւազանով, այս պարագային Խաչափայրը, անով ազատելու Եկեղեցին, եւ ունենալու երկու խումբերը՝ հրեաներն ու հեթանոսները:

Ահա այս աղօթքէն ետք Յակոբ պատրաստեց ընծաները եւ իրմէ առաջ դրկեց Եսաւին անով անոր սիրտը մեղմացնելու, որպէսզի անոր երեսը կարենայ փեսնել:

Այս հարուածէն կարելի է հետեւեալ դասերը քաղել:

1. Ամբողջական վստահութիւն ունենալու Աստուծոյ վրայ: Նոյնիսկ եթէ երբեք պահեր ըլլան մեր կեանքին մէջ, ուր պահ մը սկսինք կասկածիլ կամ վախնալ, Տէրը ինք պատրաստ է մեզի ցոյց տալու եւ վստահեցնելու անգամ մը եւս թէ Ինք մեզի հետ է:
2. Երբեք չմոռնալու Աստուծոյ փրում բարիքները եւ յիշելու թէ ինչ էինք, ուր էինք, այս բոլորը ինչպէս ձեռք ձգեցինք: Եւ երախտագիտութիւն եւ շնորհակալութիւն յայտնելու Աստուծոյ: